

Kendi tütününü satamayan ülke sömürgeci

04.10.2017

Adıyaman'da tütün üreticileri kaç gündür isyanda ve ayakta, eylem üstüne eylem yapıyorlar...

Ancak seslerini duyurabilmeleri mümkün değil.

Adı Türkiye olan bu ülkede yazıp çizen herkese sesleniyorum, siyasette yerli milli laflarını her gün binlerce kez uçurup duruyorsunuz, sıra **'üretilen'** milli ürüne geldiğinde **'yerli tütün'** nasıl oluyor da **'kaçak'** oluyor hiç merak etmiyorsunuz?

Yabancı sigara yasal, yerli tütün **'kaçak'**, yani ekimi satımı yasak.

Yerli ve milli kelimelerini siyasette, kürsülerde, mecliste, miting meydanlarında bolca kullanıyorsunuz, üstelik, derin duygusal bir hamasetle **'yerli, milli'** diye ortalığı inim inim inletiyorsunuz, milli ürünümüz **'tütün'**e gelince, haberini dahi yapmıyor, yapamıyorsunuz.

Bir ülke kendi ürününü niye ekemez niye satamaz?

Üstelik dünya coğrafyalarının en kalite tütününe sahip bir ülke, bu en en en en kalite ürünler **'millidir'**, **'yerlidir'** ve çiftçinin köylünün ve ülkemizin hazinesidir, çoluk çocuklarını bu ürünlerle kimseye muhtaç olmadan onurla büyütecekler.

Kendi tütününü satamayan bir ülke **'sömürge'** bir ülkedir!

Her biriniz Güneydoğu denilince on binlerce (milyonlarca) **'kimlik'**ten, **'etnik'**ten makaleler döşediniz, tütüne gelince, tek bir yazınız yok...

Üretemeyen bir insanın kimliği olabilir mi, haysiyeti?

Asıl **'referandumu'** tütünde yapalım, **'tütün ekilsin mi?'** diye soralım milletimize, yüzde yüz **'evet'** çıkacağı kesin, peki nedir sorun?

Amerika'nın ve Avrupa'nın yabancı şirketleri sizleri **'kimlik ve etnik'** üzerinden tartıştırıyor, paneller yaptırıyor, açılımlar düzenleniyor, otuz uzun yıldır, yabancı şirketlerin dayattığı **'siyasi tartışmalar'** yapıyorsunuz, ancak, bu yabancı şirketler sizlerden **'tütününüzü'** sahiplenmenizi istemiyor, bir tütün mitingi yaptırmıyor, bir tütün haberi istemiyor, tütün üzerine yazıp çizmenize karşı çıkıyor.

Üstelik bu siyasi tartışmaları sizlere **'insan hakları'**, **'demokrasi ve evrensel hukuk'** üzerinden yaptırıyor, sizler de, yüzbinlerce kez cakalı, havalı, şişmiş şişmiş insan hakları, demokrasi, evrensel hukuk diye kasılıp yazıp duruyorsunuz.

Ama tütüne gelince, fışs. Çünkü tütün **'nesnel'**, yani ağırlığı var, geliri var, değeri var, girdisi var. Parasıyla karnınızı doyurursunuz, parasıyla kimseye muhtaç olmadan tek başınıza ailenizi çekip çevirir, yaşayıp gidirsiniz...

Ve ama sizin nasılsa arkanızda Amerika var, arkanız sağlam, **'insan hakları'**, **'demokrasi'**, **'evrensel hukuk'** gibi kavramları üfürüp durursunuz, ürettiğiniz bir şey yok bu kavramların **'içi boş'**, otuz yıldır kimlere hizmet boş boş sallıyorsunuz.

KENDİ KARNINI DOYURAMAYAN İNSANDAN NE OLUR

Sosyolojinin ve siyasetin birinci dersi, demokrasinin insan haklarının evrensel hukuk'un olabilmesi imkan bulabilmesi için önce insanların karınları doymalı...

Karınlarını neyle doyuracaklar, ettikleri biçtikleri ürettikleriyle!

Her biriniz açın yazılarınızı kırk yıl geçti, ürettiklerimiz üzerine tek bir yazınız yok.

İnsanlar kendi tarlalarıyla karınlarını doyuramadıkları zaman ne olacak, son otuz yılda olduğu gibi çocuklarını okutamayacak geçindiremeyecek ve sonuç olarak PKK ve Cemaat'in ve tarikatların eline düşecekler ve siz hep 'sonuçlar' üzerine konuşuyorsunuz.

Kendi karnını doyuramayan bir insandan ne olur, sizin gibi beceriksiz olur, patronlarınızın şeyhlerinizin siyasi liderlerinizin sizin gibi köpeği olur...

Ya da şöyle mi düşünüyorsunuz, ben terörle mücadele ediyor PKK ve Cemaat'in önünü kesiyorum, hadi diyelim kestim, aç muhtaç kendi karnını doyuramayan aileler çocuklar nereye hangi kapıya gidecek.

İÇİŞLERİ BAKANINA ASIL BU SORUYU SORMAK LAZIM

İşte gözlerimizin önünde her mahallede üç-beş tane masaj salonu açılıyor, on binlerce masaj salonu gizli çalışıyor, o kadar rahatlar ki bugüne değin bir polis baskını dahi yok, AKP iktidarıyla masaj salonları cennet günlerini yaşıyor.

AKP'li belediyelerin 'genelev' kapattı gibi şov haberlerini her gün gazetelerde okuyoruz, ancak, en müstesna semtlerde gizlice açılan kaçak masaj salonlarının korkunç sayısından ve ekonominin bu en 'canlı' en karlı işletmelerinden neden hala herkes 'habersiz' görünüyor.

Hikayeyi hepimiz biliyorsunuz, elemanlar önce otellerin masaj salonlarında bir iki ay çalışıyor ve bir müşteri rehberine sahip oluyorlar ve sonra her biri kendi masaj salonunu açıyor, ara sokaklardan en işlek caddelere kadar yer gök masaj salonu, tabelasız denetimsiz...

Sormak lazım, ülkemizdeki kırk tv'nin kırkı da yirmi yıldır dini bütün yandaş program yaptığına göre bu masaj salonlarında çalışan yirmili yaşlarındaki çocuklarımız bu fuhuş işlerini kimlerden nasıl öğreniyor?

Yoksul, çaresiz, sahipsiz, denetimsiz hayattan öğreniyor!

Başka kimlerden öğreniyor, müşterileri yeni Müslüman zenginlerden öğreniyor.

Bylock listeleriyle uğraşacağımız gibi tek bir masaj salonunun 'rehberini' ele geçirip müşteri portföyünü ibreti alem yayınlayacak güçte bir gazetecimiz, bir 'polisimiz' var mı diye bakmak lazım.

İçişleri Bakanı'na asıl bu soruyu sormak lazım?

Kaç masaj salonu yakaladınız ya da kapattınız ve müşteri profili hakkında herkesin bildiği o meşhur müşteri portföyünü kamuoyu neden bilemiyor!

PKK, Cemaat ve masaj salonları, üçüne de yol yapan üretemeyişiniz.

Ankara'nın çok meşhur(!) yerinde açılan çok gösterişli camiinin(!) karşısında yirmi kadar otel fuhuşla geçiniyor, ki, on beş yıl öncesinde bu otellerin hiç birinde fuhuş yapılmıyordu, ve karşılarında da camii yoktu.

Picasso resmi gibi, bu nasıl bir sosyolojik denklem hiç mi merak eden yok!

(Eleştirmenler Picasso resimleri için şu cinsel yorumları yapar, Picasso yatak sahnelerinde bütün sevgili ve metreslerini ve fantezilerini alenen ifşa eder, yatakta ne yaptığını ve yüzlerini tanırırsınız, ancak, kabul edelim Picasso resmi bu, bir çok cinsel fantezisi halen anlaşılmamıştır(!).

Asıl romanı yazılacak gerçek psikolojik değişim fuhuş sektöründe çalışan genç kadınların diri, güçlü, canlı, çok neşeli ve çok mutlu görünüşleri, ve ama asıl değişim, sadece cüzdanları dolu müşterileri AKP'li zenginlerin ise dünyadan bıkmış bitmiş karanlık boş gözleri...

Seyredin her gün şahit olduğumuz manzarayı, çok işlek bir sokakta, anne baba çocuk, orta sınıf ailelerle yan yana oturulan uluslararası marka bir kahvenin tam karşısında, müşterisini gönderdikten sonra, masaj salonunun yirmi yaşında çalışanı, yandaki pidediden bir buçuk porsiyon, uzun mu uzun bir dürüm yaptırmış ısıarak iştahla yiyor, elindeki dürümü, Ulubatlı Hasan'ın bayrağı gibi tutuyor, kime karşı tutuyor, Fetö kredisiyle yalı alanlara, gemiciklere karşı tutuyor, gözleri bir ucuyla da köşeye doğru bakıyor, müşteri geliyor mu diye, hayır, düşman geliyor mu diye!

Siyasetten ve edebiyatın '**gerçek**'inden kovulmuş bütün bu ters düz olmuş sosyal ve psikolojik manzarayı, kime ve hangi cübbeli politikalara borçluyuz?

DEVİRİMCİ KADINLAR DEVİRİMCİ SINEMA

Bir milyar nüfusun ürkütücü yoksulluğuna rağmen umudunu hiç yitirmeyen Hint sinemasına hayranım.

Bundan yirmi yıl önce '**Çin Geliyor**' başlıklı yazılar modaydı, sonunda Çin Geldi. Sanırım bugünlerde yavaş yavaş '**Hindistan Geliyor**' demeye başlayacağız.

Hindistan gelmekte gecikse de ünlü sineması '**Bollywood**' çoktan geldi. Bolywood kendini aştı bile, '**Benim Adım Khan**' fena bir film sayılmazdı, islami terörü konu edinmişti, '**Milyoner**' filminde ise yer yerinden oynadı, çöplükte büyüyen bir çocuğun bir TV'de bir bilgi yarışmasında milyoner olmasını konu ediniyordu.

Ve şimdi, DANGAL filmi.

Hint filmlerinde her şey var, şarkılarla müzikallerle akan bir melodram mutlaka var, ağır sert acımasız gelenekler, içinden çıkılmaz diz boyu bok gibi bir yoksulluk ve ağlamadığınız sahne yok, sevinç ve gözyaşı dönüşümlü iç içe, ve insanlığın yüzbinlerce yıldır dünyada bulamayıp artık uzaylarda aradığı 'umut'...

'**Dangal**' güreş yapılan yer demek, Hint Sineması'nın dünyaca meşhur yıldızı Aamir Khan baş rollerde ve bu yakışıklı erkeği Dangal filminde tanımamız mümkün değil, sadece bu film için otuz kilo almış, baba rolünde.

Hindistan kadın tacizleri tecavüzleriyle dünya haberlerine bolca konu olan bir ülke, ve ama, tüm dünyada en ateşli ve kalabalık ve iddialı ve her gün pankartlarıyla sokaklarında bağıra çağıra yürüyen büyük kadın hareketleri de bu ülkede.

Dangal, Hindistan '**kadın hareketinin**' bir başarı, özgüven ve devrimci bir filmi.

Film, milli güreş şampiyonu bir babanın, biz neden Uluslararası Altın Madalya kazanamıyoruz diye kendini yiyip bitiren milli hissiyatlı isyanıyla başlar.

Filmin baş rolünde genç babanın dünya şampiyonu olabilmesi artık çok geçtir, bu yüzden bir erkek çocuğu ister, üst üste dört defa kız çocuğu olunca, hayal kırıklığına kapılır.

Kızları büyüyüp ve bir gün mahallede erkekleri dövünce, aklına bir fikir gelir, kız çocuklarını güreşçi yapıp ülkesine uluslararası altın madalya kazandırmak. Ancak yaşadığı köy ve gelenekler ve Hint Toplumu'nun '**kızlara**' bakışı ortadadır...

Toplumu, kasabasını, ailesini, yakınlarını, gelenekleri karşısına alıp imkansız bir işe girer, çok iddialıdır bilgi ve tecrübesiyle kızlarını güreşçi yetiştirecek hayallerine kavuşacaktır.

'**Madalya ağaçta yetişmez**' der, madalya alabilmek için sıkı bir spor disiplini ve yüksek bilimsel teknikler öğrenmek şarttır, film başlar.

Filmin ülkemizde de çok tutulmasının bir çok sebebi vardır, en önde, muhafazakar bir toplumda baba-kız ilişkisi, ikincisi, köhne geleneklere karşı verilen amansız mücadele ve: eski ve yeni tezlerin çatıştığı bilimsel eğitim ve sıkı disiplin.

Filmin konusu: güreşmek için saçlarını dahi erkek gibi kesmek zorunda kalan kızlarının öz güven kazanması ve kızların **'babalarıyla'** ve geleneklerle bitmeyen savaş hali...

Film, kara kuru iki çelimsiz kızın babalarını dahi güreşip yenmesini ve Hindistan'ın gurur duyduğu birer kahraman olmasını, gerçek bir hikayeden esinlenerek anlatıyor.

Filmi izlerken babalarıyla ve gelenekleriyle savaşmadan kralın emriyle araba sürmelerine izin verilen Suudlu kadınları düşündüm.

Filmi izlerken, babalarıyla ve gelenekleriyle ve sıkı bir disiplin içinde savaşmadan **'doping'** kullanıp yarışıp dünyaya rezil olan atlet Türk kızlarını düşündüm.

Filmi izlerken, oturduğum kahvenin önünden, AKP zengini başörtülü genç kızımızın, altında dört yüz milyarlık arabasıyla, lastikleri öttürüp vınlamasını, bir daha düşündüm.

Filmi izlerken, o masaj salonu önünde dürümünü Ulubatlı Hasan'ın bayrağı gibi tutan kızımızı düşündüm, kızımızı madalya kürsüsünde düşündüm, fonda **'seviyoom Türkiyem'** şarkısı elinde bir buçuk porsiyon dürüm!

Ve ama bu karikatür sahnede asıl acınacak olan, ne masaj salonunun İslamcı müşterileri ne de 'dürüm'ün **'bu bir pipo değildir'** duruşu, acınacak olan, yirmi uzun yıl sosyolojik gerçekleri tıpkı ANAP gibi halının altına süpüren yandaş medya ve yazarlarını, düşündüm.

Bir 'resim' olarak genç kızın ısırdığı dürüm fotoğrafı, Türkiye'nin fotoğrafı.

Van Gogh'un büyüklüğü resimlerinin ötesinde başka bir yerdedir, Van Gogh, delirmekte olan suratını günbegün çizer, birbiri ardına hep **'delirerek'** değişen suratını defalarca çizer... Delirmekte olan suratı zayıflamış avurtları çıkmış kulağı kesilmiştir. Van Gogh'dan başka kim yeşilimsi sarımsı bu **'deliliğini'** dürüstçe çizebilmiştir!

Sanatçı budur, deliliğini görebilmek, toplumun şehrin insanların ve kendinin ve nesnelere sert **'değişimlerini'** resmedebilmek.

Yüzlerce, binlerce İslamcı ve liberal yazar otuz uzun yıl, laik, şeriat, vesayet, Türk, Kürt, ılımlı İslam tartışmalarıyla, romanın asıl kahramanı **'dürüm'**ü unutturup **'mezdeke'** oynar gibi kumpas ve iktidar şehvetleriyle gerçek **'yüzlerini'** sakladılar.

Filmimiz eksik kalmasın, biraz da masaj salonundaki İslamcı zengin **'babanın'** fotoğrafına odaklanalım, kendini bir Don Juan bir Kazanova gibi mi hayal ediyor?

Yoksa siyasetle elde ettiği zenginliğinin bir **'desteğe mi'** ihtiyacı vardı.

O çalınmış hırsız zenginliği, nerede, nasıl, kimle tatmin edebilir, bu zenginliği kime onaylatırabilir?

Paranın şişirdiği **'egosunu'** ve siyasi gücünün 'narsizmini' biraz sonra bir buçuk porsiyon dürümü ısırmak için koşan o genç kızdan başka **'kim'** tatmin edebilir!

Varoluş sorusu da burada başlıyor, gözünü kırpmadan orduyu tasfiye edeceksin, vicdan azabı hiç çekmeden milyonlarca Müslümanı Müslümana kırdıracaksın, cumhuriyetin varlığıyla bile oynayacaksın, bayrağını bile gün gelecek şeriat özleryle aşağılayacak indireceksin, ülkenin bekasını hiç düşünmeden açılım nutukları çekeceksin ve sonunda, içinde dolduramadığın o boş yeri, masaj salonlarında dürüm gibi ısırılan yerle kapatacaksın.

Dürümün ısırdığı fotoğrafın fonunda, Ortadoğu kan gölüne dönmüş, milletler devletler coğrafyalar parçalanmış, milyonlarca mülteci...

Ne diyelim nasıl bir eleştiri getirelim bu fotoğrafa!

... - Çek ağbime bir buçuk dürüm!

(... Ey liberallerin g.tüne holdinglerine giren edebiyatçılar, yazarlar, sanatçının, bir yazarın volkanı: **'suçluluktur'**...

Kendini o dürüm fotoğrafından **'sorumlu'** hissetmek!

Ancak **'hisseden'** insan acı çeker!

Tarlada, atölyede, fabrikada, ofiste ekmeden, biçmeden, üretmeden bu dünyada tek bir güzel gece geçirmek mümkün mü?

Bir de utanmadan bu acı fotoğrafları çeken soylu yazarlarımıza da **'bunlar Türk edebiyatından sayılmaz, bunlar ot saman edebiyatı'** yaptılar diyerek dışladılar.

Karnını her yerde doyurabilen sadece koyunlardır, dünyayı değiştiren yazarlar sanatçılar ise, avı için parçalanmayı sansürleri hapisleri göze alan aslanlardır.

Yoksa, o dergide bu holdingde karın doyurmak dert değil, AKP iktidarında para onlar için bok gibi, canavarların midesi her şeyi kaldırır.

Hayatına sahici sorular sor, üretmekten ve üretenlerden niçin nefret ediyorlar!

Çünkü o zaman **'üretenlerin'** acılarından türkülerinden dertlerinden bir sınıf ve bir halk olmaktan korkuyorlar!..

Türk-Kürt-Cemaat-kimlik, laik, şeriat, demek, bu yazarlara yetiyor da artıyor bile, gerisini karıştırma...)

Nihat Genç

Odatv.com

Nihat Genç

Diğer Yazıları

Ergenekon operasyonu sahiden başarısız mı oldu

02.07.2019

"Mustafa Kemal'in askerleriyiz" demeye devam edecek misiniz

28.06.2019

Badeci şeyhin siyasetteki adamları

15.06.2019

Nihayet bir takım kurduk

09.06.2019

Cellatsız saray çok yaşamaz

08.06.2019

Yarattıkları canavarlarla artık baş edemiyorlar

07.06.2019

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Mentesh

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşığı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

